

83. Condicions de la inclusió de la substància activa quinoxifèn.

Termini per a l'aplicació de les condicions d'inclusió: el 28 de febrer de 2005.

Terminis per a l'aplicació dels principis uniformes: com a màxim el 31 d'agost de 2004, tot producte fitosanitari autoritzat que contingui quinoxifèn com a única substància activa o amb d'altres ja incloses a l'annex I del Reial decret 2163/1994, ha de ser objecte d'una nova avaluació, d'acord amb els principis uniformes, del qual s'ha de determinar:

a) En el cas d'un producte que contingui quinoxifèn com a única substància activa, modificar o retirar l'autorització, si escau, com a molt tard el 28 de febrer de 2006, o

b) En el cas d'un producte que contingui quinoxifèn, entre d'altres substàncies actives, modificar o retirar l'autorització, si escau, com a màxim el 28 de febrer de 2006, o en el termini que estableixi l'Ordre per la qual s'hagin inclòs les substàncies en qüestió a l'annex I del Reial decret esmentat.

7535 *CORRECCIÓ d'errors del Reial decret 425/2005, de 15 d'abril, pel qual s'estableixen els requisits tècnics i les normes d'actuació que han de complir els centres tècnics per a la instal·lació, la verificació, el control i la inspecció de tacògrafs digitals. («BOE» 111, de 10-5-2005.)*

Havent observat un error en el Reial decret 425/2005, de 15 d'abril, pel qual s'estableixen els requisits tècnics i les normes d'actuació que han de complir els centres tècnics per a la instal·lació, la verificació, el control i la inspecció de tacògrafs digitals, publicat en el «Butlletí Oficial de l'Estat» número 91, de 16 d'abril de 2005, i en el suplement en català número 9, de 2 de maig de 2005, se'n fa la rectificació oportuna referida a la versió en llengua catalana:

A la pàgina 1322, primera columna, a l'annex I, a l'apartat 1.A, on diu:

«A.15 El titular del centre tècnic ha de subscriure pòlisses de responsabilitat civil, avals o altres garanties financeres atorgades per una entitat degudament autoritzada, que cobreixin els riscos de la seva responsabilitat, respecte a danys materials i personals a tercers, per una quantia mínima de 60.000 euros, sense que la quantia de la pòlissa limiti aquesta responsabilitat. Aquesta quantia ha de quedar actualitzada anualment en funció de l'índex de preus de consum de la comunitat autònoma on prestin el servei.»

ha de dir:

«A.15 El titular del centre tècnic ha de subscriure pòlisses de responsabilitat civil, avals o altres garanties financeres atorgades per una entitat degudament autoritzada, que cobreixin els riscos de la seva responsabilitat, respecte a danys materials i personals a tercers, per una quantia mínima de 60.000 euros, sense que la quantia de la pòlissa limiti aquesta responsabilitat. Aquesta quantia s'ha d'actualitzar el mes de març de cada any per recollir la variació anual de l'índex de preus al consum mitjà de l'any anterior, calculat com la variació anual de la mitjana de les dades publicades per l'Institut Nacional d'Estadística l'any natural anterior de l'índex de preus de consum (grup general per al conjunt general) sobre la mateixa mitjana de l'any precedent.»

COMUNITAT AUTÒNOMA DE CATALUNYA

7536 *LLEI 3/2005, de 8 d'abril, de modificació de la Llei 9/1998, del Codi de família, de la Llei 10/1998, d'unions estables de parella, i de la Llei 40/1991, del Codi de successions per causa de mort en el dret civil de Catalunya, en matèria d'adopció i tutela. («BOE» 111, de 10-5-2005.)*

EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent Llei.

PREÀMBUL

L'ordenament civil català va ésser el primer a l'Estat espanyol d'arreglar-se amb els aleshores incipients corrents prelegislatius i legislatius que, en l'àmbit de les parelles de fet, començaven a aflorar en els ordenaments del nostre entorn geogràfic i cultural. Així, ja el preàmbul de la Llei 10/1998, del 15 de juliol, d'unions estables de parella, reconeixia que, a banda del matrimoni, en la societat catalana hi havia altres formes d'unió en convivència de caràcter estable, tant heterossexuals com homosexuals, i que els darrers anys havien augmentat. A més a més, remarcava que aquest augment s'havia produït d'una manera paral·lela al creixement de l'acceptació que totes aquestes altres formes tenien en la nostra societat. Pel que fa a l'adopció, però, la Llei es mantingué en les mateixes coordenades que el Codi de família, i limità tant l'adopció conjunta com la dels fills del convivent al matrimoni i a les parelles formades per un home i una dona.

Ara, aquesta llei fa un pas endavant i elimina la dita restricció legal a l'adopció per parelles homosexuals, en el marc del que disposa la Resolució del Parlament Europeu del 4 de setembre de 2003, sobre la situació dels drets fonamentals a la Unió Europea, la qual reitera en aquest punt la Resolució del 8 de febrer de 1994, sobre la igualtat dels drets dels gais i les lesbianes a la Comunitat Europea, que insta els estats membres a vetllar per l'aplicació del principi d'igualtat de tracte, amb independència de l'orientació sexual de les persones interessades, en totes les disposicions jurídiques i administratives.

Aquesta ha estat també la línia d'altres països europeus que han aprovat normes que, tot i alguna diferència de matís, coincideixen a admetre aquestes adopcions: Holanda, Suècia i Anglaterra regulen l'adopció conjunta, i Dinamarca, Islàndia i Noruega la circumscriuen als fills del convivent. Dins l'Estat espanyol, Navarra, el País Basc i, recentment, Aragó també han aprovat sengles lleis que eliminen les restriccions legals que hi havia fins ara per a aquestes adopcions.

L'article 39 de la Constitució espanyola fixa que els poders públics tenen l'obligació d'assegurar la protecció social, econòmica i jurídica de la família, la qual no s'ha d'identificar necessàriament amb la que té l'origen en el matrimoni. Efectivament, tal com afirma la Sentència del Tribunal Constitucional 222/1992, aquesta conclusió s'imposa pel sentit protector o tuitiu amb què la norma fonamental considera sempre la família, que respon a impera-